

אנשים

כדורגלן שמיזוביץ וידידה
שמחה לילדים

ישנם רק שלושה ימי חופשה בחודש. ריחוק עכשיו התברר לו כי יצטרף לנסוע ל- קאן, לפסטיבל הסטים, כדי לייצג שם את הסרט שלושה ימים ויחד, בו הוא מככב. חבריו מבימת השחקנים, שהבינו לנפשו, החליטו לכן לרכוש את שלושת ימי החופשה החודשיים בידה, כדי לאפשר לו לטוס ל- חייל ולחזור מיד. כי ההצגה חייבת ל- הימשך. **חיים טופול** נמצא אמנם בלונדון בשיא הצלחתו, אך היה לו קשה לחיות בנפרד ממשפחתו. לכן ארזה **גליה טופול** את מזוודותיה, נטלה עימה את ה- נוקה ואת בנה, וטסה ללונדון, שם ה- כנה עבורה דירה נאה. הבת הגדולה של ה- טופולים נשארה בינתיים בארץ, כדי ל- המשיך וללמוד בכיתה גימלי, רק בחופש פסח תוכל אף היא להצטרף אל הוריה ו- אחיה, והיא תטוס לשם כך לבד במטוס, ללא ליווי של גדולים. • בינתיים נלחמת גליה בקור העז של לונדון, והיא כתבה ל- ידידים בארץ כי היא מתגעגעת כבר לשמש הישראלית. חוץ מזה זכו הטופולים להיות מוזמנים לארוחת-ערב מפוארת עלידי חובב אחר של השמש הישראלית, הקומיקאי ה- יהודי **דני קרוי**. אגב: שירו של **אברם** ה- ("איר") **שטרן**, חיללים אלמונים, הושמע עתה לראשונה ברדיו לונדון. היה זה בעת שחיים טופול רואיין, ושר שירים אותם הכיר בילדותו. • את הפגרה בליגה ה- לאומית של הכדורגל החל כדורגלן מכבי חיפה, **דניאל שמיזוביץ**, לצל בשפת הים. הוא עושה זאת ביחד עם חברתו ה- ותיקה **צפורה וינברג** ("צפני") וכשהוא בועט מדי פעם בכדור של ילדים בשפת-הים הוא זוכה לתשואות קולניות של חובבי הכדורגל האוטוטים. • ספורטאי אחר של מכבי הכדורסל **ברודי טאל ברודי**, סיים ביום השני את אימונו, יצא מן המיגרש ומצא כי פרחים התעללו קצת במכוניתו, והשחיתו את צמיגיה. אלה בסח לא חובבי-כדורסל, רגז ברודי, רק כדורגלנים מסוגלים ל- מעשים בארבריים כאלה.

★ ★ ★

בדיחת השבוע

בעיקבות מגיפה שריפת הדיסקטקים ב- תלאביב, נפוצה השבוע הבדיחה הבאה: מניין יודעים כי בית-המקדש היה דיס- קוטק?

— הוא נשרף פעמיים.

★ ★ ★

פסקי השבוע

• **ראשיהממשלה לוי אשכול**, על קרבות השבוע: "הפנקס יוסיף להיות פתוח והיה תוסף לרשום".
• **הרמטכ"ל יצחק רבין**, על ה- נ"ל: "הקרב היה שיעור חשוב לסורים, אך מסופקני ש שיעור אחר יספיק להם".
• **"להימונה" הפרסאני**, על הנ"ל: "ראש הממשלה הישראלי נאלץ להוכיח את הפטריוטיזם שלו לעמו, המתוח ביקורת על מדינותיו".
• **העתונאי עמוס קינן**: "הגענו למצב שבו גם השקר וגם האמת אינם נר- עילים ואינם מתקבלים על הדעת, וזה אחד מההישגים הבולטים ביותר של הממשלה".
• **קאנצלר מערביגרמניה, גי אורג קיזינגר**, שהיה חבר המפלגה ה- נאצית: "יש אומרים, כי בממשלה שלנו יושבים אנשים מוכשרים: ואילו לדעת אחי רים, אלה אנשים מוכשרים לכל".

מובאות בקשות רבות לגיוור. אבל גם לזה נמצא פתרון. בלשונו של הרב: "אנחנו עושים קשים גדולים לאלה הרוצים להתגייס — כרגיל". • יומון המפד"ל, הצופה, מצא החדש, לרגל יום השנה לזכר **יוסף ברנרמפלדר**, הסבר לעמידתו של האריה המפורסם בתל-חי, הנושא ראשו אל-על: זה בגלל שנכונה כבר תקוותם של לוחמי תל-חי מעזרת האדם, לכן פנו לעזרת שמיים, ואת זה מביע האריה המביט למעלה.

★ ★ ★

על גברים ונשים

הח"כ הנעלב ביותר השבוע הוא איש המערך **ד"ר הכהן**. כי פגעו בציפור ה- נפש שלו. הפוגע היה ח"כ רפי **משה דיין**, שקבע בפשטות כי ועדת החוץ ו- הבטחון, שהכהן עומד בראשה, עוסקת אמנם בנושאים הכי חשובים — בשאלות חוץ ובשאלות בטחון — אבל "היא החעדה גם פחות חשובה של הכנסת". דיין הסביר גם שאין שום ועדה אחרת מבין ועדות הכנסת שיש לה פחות השפעה משיש לוועדתו של הכהן. הוא אישר בכך טענה ישנה של שבועון מטויים, שגידה אמת זו עוד בזמן כהונתו של דיין עצמו בתפקיד הרמטכ"ל. כשנשאל דיין בקריאתיביניים, "האם לא אתם גרמתם לכך, בשעתו?" ענה: "קודם כל, אצלי ההיסטוריה אינה מתחילה לפני שלוש שנים. שנית, זה היה הנוהג שהיה בעבר". • הסערה-זוטה, סביב החלטת אגודת הסופרים בישראל, להחרים את האורח הגרמני **ג'ורג' גראס**, נשכחה כבר, אבל השבוע עוד הצ- יח עתונאי לאיין את הסופר האורח שעמד במרכזו. והתברר שהוא בכלל לא נגע מן החיים. "דברים שטותיים אינם יכולים לפגוע ב-". חוץ מזה הוא בכלל לא מבין מה זה המוסד הזה שנקרא אגודת סופרים: "זה מורו בעיני סופרים משלמים מס-חבר ומחזיקים בידים כרטיסי-חבר". ב- עניינים חשובים יותר יש לגראס דעות נוקבות. למשל, על מלחמת ויאטנאם: "פש- עי האמריקאים שם מגיעים כמעט לדרגת הפשעים שנידונו בשעתו במשפטי נירנברג המפורסמים". • מזכיר רפ"י, שמעון פרס, השלים כבר כנראה עם העובדה שהצד ה- אידיאולוגי של מפלגתו אינו דחוק הצד החוק שלה. הוא עשה מזה הכללה, ואמר: "בכלל, בתקופתנו אין כבר תנועות פולי- טיות עם אידיאולוגיה". • אחרת חושב חברו למפלגה, דיין, שדחוק השבוע דיבר בהרחבה על תפקידה המיוחד ורבי-העוצמה של האידיאולוגיה בניבושם וכורשם של לוחמי החיאתקונג. • ואם כבר מדובר על דרום-מזרח אסיה, כדאי להזכיר את מנהיג צפון ויאטנאם, **הו צ'י מין**, שנאם לפני חברי קואופרטיב חקלאי בארצו ושאל אותם לפתע: "תגידו, אתם עדיין ממשכים להכות את נשותיכם?" הוא כנראה לא הא- מין כל כך לתשובותיהם, והטיף להם מוסר בשאלה זו: "דבר רע הוא להכות את האשה, ועליכם להיגמל מכך, כי גברים ונשים כאחד הם אזרחים שווים, אפילו אם הם בעל ואשה". את כל המחשבה המדינית ה- רשמית סיכם **ג'רעון רפאל**, שגריר ישראל באו"ם, במשפט אחד: "מדינות ערב דורשות את החזרת הפליטים כדי לחסל את ישראל, וישראל דורשת את החזרת השלום כדי שבכך תתחיל בעיית הפליטים".

★ ★ ★

הבארכים

עודד קוטלר, גיבור ההצגה מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים, נמצא במצב קשה. ההצגה שלו רצה, והתעסוקה מלאה.

מישהו בכלא

אל רשימת הממורמים, שלא ניתן להם להיפגש עם הפילוסוף הצרפתי **ז'אן-פול סארטר**, הצטרף השבוע גם איש נטורי קרתא, הירושלמי הידוע **לייבלה וייס פיש**. לייבלה, שהתפרסם בשעתו כשעבר את הגבול לירדן, כמחאה על השלטון ה- ציוני השורר בישראל, גילה כי הוא ועמ- יו ביקשו פעמים רבות פגישה עם האורח, אך נתקלו בסירוב והתחמקות מצד הישראלים שליוו אותו. לדבריו היתה למשלחת נטורי קרתא גם מתורגמנית מעולה, הלא היא הגיורת **רות כרדור**, אשתו של מנהיג התיים הקיצוניים, **עמרם בלוי**, שהת- פרסמה בזמנו כמבריהתו של הנער **יוסף שוחמאכר**. בהזמנות אחרת השבוע, גילה וייספיש גם את דיעותיו בשאלות פוליטיות וקרונויות, שהיו עשויות לעניין בהדאי את סארטר. למשל: "אני לא רק מסכים מן הפה ולחוץ שיש להכיר בזכותם של הפליטים הערביים לחזור לישראל, אלא אני גם תובע זאת בפה מלא. ובכלל, ה- מדינה איננה ערך עליון ומקודש עבורי". • במאמר חריף, שהיה חתום בשם העט "י. טריא", יצא בשבוע שעבר היומון דבר בשאלה "מדוע לא יושב מישהו בבית סוהר?". בהתכונן לכל האסונות המשקיים שפקדו את חברת רסקו, הכותב האלמוני לא פירש למי כוונתו, אך שליטה-לשעבר של רסקו, ח"כ גח"ל יואה-השמיים **מרדכי חיים שטרן**, הריץ מכתב לדבר, המתייחס למאמר. "לא, טריא", כתב שטרן, "אינני חפץ להיות גיבור, ואוי לישראל אם דיעו- תך, שאיפוףך והצעותיך יזכו, חלילה ל- הגשמה. או השם ירחם עלינו". ומי הוא, בכל זאת, אותו טריא? זהו **יצחק** ("אי- ציק") **טאוב** — מזכירו ודוברו של בנק ישראל. • האדם הכי עצוב השבוע בממ- לכת העתונות הוא **יוסף קרמרמן**, העורך האחראי של יומון גח"ל, היום. הסיבה: היום הקטין השבוע את ממדיו עד לחצי, יהיה מעתה ואילך, יחד עם קול העם ה-

אוהדי הכדורסל האמיתיים יכלו רק לקוות כי ההתעוררות שחלה לאחר מישחקי מכבי תלאביב בגביע אירופה תביא תנופה חדשה לענף כולו. ואולי גם לבניית איצטדיון גדול יותר בתלאביב.

כדורגל

שעה לאחר חצות

אם בכל מוצאי-שבת עד עתה נצמדו אלפי אוהדי-הכדורגל השרופים למקלטי הרדיו, כדי לשמוע מי ניצח ומי הפסיד, הרי החל מהשבוע יש להם עיסוק חדש. הם יצמדו למקלטים בסתם-ימי-חול, כדי לשמוע מה קורה עם נבחרת הנוער ה- ישראלית (עד גיל 20) המשחקת על גביע אסיה לנוער בבאנגקוק. 17 הכדורגלנים יצאו לבאנגקוק השבוע, כדי לשוב משם עם ה- גביע. נבחרת הנוער הישראלית משתתפת במישחקים אלה מאז 1964, וזכתה בו פעם לבדה (ב-1965 בטוקיו), ופעמיים בשיהוף עם בורמה (ב-1964 בסייגון וב-1966 במי- גלח).

ידידים ומכתבים. "כבר מחכים לי בבאנגקוק", סיפר בחיך ביום הראשון ה- שבוע ראש הקבוצה הישראלית, הפתח תקואי שמואל רוזנטל. הוא נוסע זו ה- פעם השלישית למישחקים אלה, התיוד כבר עם כוכבי כדורגל אסיאתיים רבים, התכתב איתם, והבטיח לבוא לפגישה שנקבעה ל- פני שנה, עת התקיימו התחרויות הקודמות במאנילה.

לא רק כדי לפגוש מכרים ותיקים חיכו לישראלים בבאנגקוק. כמעט כל נבחרת, ש- תעלה לשחק נגד הישראלים, תעשה הכל כדי להראות שהיא יכולה לנצח את אלה שמוה שלוש שנים מחזיקים חלקית בגביע. רק לנבחרת הישראלית יהיה מה להפסיד ב- מישחקים אלה.

עם זאת היתה הנבחרת הישראלית ה- צעירה, שהגיעה השבוע לבאנגקוק, מנוסה יותר מקודמותיה. שמונה משחקני-הרכב הראשון שלה שיחקו כבר במזרח-הרחוק.

הפעם, בניגוד לפעמים הקודמות, אף מדינה לא נבחרת הנוער האממן הלאומי של נבחרת ישראל מילובאן ציריך: בעוד שלושה שבועות, כרגיל, בשעה ש- אחר חצות, תחזור הנבחרת הצעירה. ל- אוהדי הכדורגל בארץ כבר קשה להאמין שהם עלולים לחזור ללא הגביע.

• מימין, מלמעלה למטה, דגלי יפן, דרום- קוריאה, מאלאזיה, הפיליפינים, סינגפור, תאילנד ודרום-ויאטנאם. משמאל, מלמעלה, דגלי בורמה, צילון, פורמוזה, הונג-קונג, הודו, ישראל ואינדונזיה. אלה הן המדינות המשתתפות בטורניר הנוכחי בבאנגקוק.